

Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 У 17427/10
23.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакуле, председника већа, Жељла Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Татјана Савић- Спасић, адвокат из Београда, Ул. Трнска бр.5, против одлуке Угоститељске туристичке школе Београд бр.7/28 од 24.12.2009. године, у предмету дисциплинске мере искључења из школе, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** одлука Угоститељске туристичке школе из Београда бр.7/28 од 24.12.2009. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореном одлуком одбијена је жалба Б.Б. и В.В., родитеља А.А., овде тужиоца, деловодни број 565 од 24.06.2008. године као неоснована и потврђена одлука Наставничког већа, донета на седници одржаној

17.06.2008. године, којом је изречена васпитно дисциплинска мера искључење из школе.

У тужби поднетој Управном суду дана 25.01.2010. године тужилац оспорава законитост одлуке туженог органа, због погрешне примене материјалног права, повреда правила управног поступка, као и јер чињенично стање није потпуно и правилно утврђено, те је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Указује да је тужени орган учинио битну повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, јер није оценио све наводе жалбе изјављене на решење првостепеног органа. При томе, тужени у оспореној одлуци и не наводи садржај жалбе и жалбене наводе. Истиче да се поставља питање о ком акту је тужени орган одлучивао, јер је диспозитивом оспорене одлуке Школски одбор потврдио решење Наставничког већа, које није било предмет жалбеног поступка, већ је предмет разматрања било решење директора о искључењу из школе. Наводи да је позивање туженог органа на Закон о основама образовања и васпитања, који је донет 03.09.2009. године, као основа за решење о искључењу из школе тужиоца, уствари ретроактивна примена прописа и закона, а која није дозвољена. Истиче да је у спроведеном поступку учињена и битна повреда одредбе члана 64. став 1. Закона о општем управном поступку, јер о усменој расправи и другој важној радњи у овом поступку, као и о важним усменим изјавама странака и трећих лица у поступку није састављен записник. Такође, тужени у поновном поступку није извео доказ саслушањем тужиоца, сведока, те оштећене, тако да је поступио супротно одредбама члана 62. став 1. Закона о управним споровима, односно тужени орган није поступио по примедбама и правном схватању суда из пресуде Окружног суда у Београду У.1020/08 од 19.09.2008.године. Истиче да се тужени орган у образложењу оспорене одлуке паушално позива на одредбе Закона о основама система образовања и васпитања и Закона о средњој школи, али не наводи одредбе применом којих доноси одлуку, посебно не одредбу Закона о основама система образовања и васпитања, којом је прописано да се за тежу повреду ученику изриче мера искључења из школе. Указује да повреда коју тужени утврђује у поступку није била прописана као повреда која је могла довести до искључења ученика из школе, јер није била прописана посебним законом, као тежа повреда у време извршења, као и да је вођење дисциплинског поступка против тужиоца застарело. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорену одлуку, као и првостепено решење поништи. Поднеском примљеним у Управном суду дана 28.02.2012. године, тужилац је обавестио суд

да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду према окривљенима Г.Г. и А.А., овде тужиоцу, обустављен припремни поступак у вези покренутог кривичног поступка, који је инициран од стране туженог органа, а који је довео до доношења оспорене одлуке.

У одговору на тужбу тужени орган је предложио да суд тужбу одбаци на основу члана 26. став 1. тач.4.и 6. Закона о управним споровима, јер тужилац нема правни интерес за вођење поступка, с обзиром да је пунолетно лице а да није у конкретном случају изјавио жалбу. Остао је у свему код разлога из оспорене одлуке, па уколико Суд не одбаци тужбу због недостатка активне легитимације на страни тужиоца предложио је да Управни суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд налази да је тужба дозвољена и, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), је решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао да је тужба основана.

По становишту Управног суда, како је тужилац у време доношења првостепеног решења и рока за жалбу био малолетан, то су жалбу на првостепено решење о изрицању му васпитно дисциплинске мере искључења из школе изјавили његови родитељи, сагласно члану 72. став 1. Породичног закона ("Службени гласник РС" број 18/05) према коме родитељи имају право и дужност да заступају дете у свим правним пословима и у свим поступцима изван граница пословне и процесне способности детета (законско заступање), па тужилац о чијем праву односно обавези је у проведеном управном поступку одлучено, а који је тужбу поднео као пунолетно лице (према стању списка тужилац је 18 година напунио 2009. године), има, у смислу члана 11. став 1. Закона о управним споровима, активну легитимацију за подношење тужбе.

Како је оспорену одлуку, према уводу донео Школски одбор Угоститељско туристичке школе у Београду, исту одлуку за Школски одбор потписао Д.Д., чији је потпис оверен печатом Угоститељско туристичке школе, а одлука је заведена штамбиљем Угоститељско туристичке школе, под бројем 7/28 од 24.12.2009. године, то је оспорена

одлука донета уз повреде одредби члана 196. став 2, члана 201. став 1. и члана 285. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр.33/97 и 31/01).Ово јер је у штамбиљу означен као доносилац оспорене одлуке- Угоститељско туристичка школа, у којој је одлука заведена под бројем 7/28 од 24.12.2009. године, а у уводу оспорене одлуке као доносилац је наведен Школски одбор Угоститељско туристичке школе, при чему у уводу одлуке није наведено овлашћење за лице које је у име Школског одбора потписало оспорену одлуку.

С обзиром да је оспореном одлуком одбијена жалба родитеља тужиоца и потврђена одлука Наставничког већа донета на седници одржаној 17.06.2008. године, којом је изречена васпитно дисциплинска мера искључења из школе (које одлуке нема у списима предмета), а према стању списка жалба родитеља тужиоца је изјављена на решење директора Угоститељско туристичке школе број 47/3 од 20.06.2008. године, како то и тужилац у тужби наводи, то, по оцени овог суда, диспозитивом оспорене одлуке није одлучено о предмету поступка нити је диспозитив јасан, одређен и прецизан, због чега је оспорена одлука донета уз битну повреду одредби члана 198. ст. 1. и 2. Законна о општем управном поступку.

Такође, тужени орган се за своју одлуку, у образложењу оспорене одлуке не позива ни на једну одредбу материјалног прописа, односно Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС"бр. 62/03.....83/05), важећег у време извршења повреде за коју је тужиоцу изречена мера искључења из школе, као ни Закона о средњој школи ("Службени гласник РС"бр. 50/92.....101/05), због чега је, по налажењу Управног суда, оспорена одлука захваћена и битном повредом правила поступка из члана 199. став 2. у вези члана 235. став 1. Закона о општем управном поступку, јер чињенице, разлози, те правни прописи из образложења оспорене одлуке не упућују на одлуку дату у диспозитиву.

Поред наведеног, а како је оспорена одлука донета на основу члана 232. став 1. Закона о општем управном поступку, што је и наведено у уводу те одлуке, то, Суд налази да је тужени орган, будући да је сагласно тој одредби Закона, због недостатака у првостепеном поступку, употпуњавао поступак, био дужан и да, сагласно одредбама чланова 9. и 133.истог Закона, тужиоцу омогући учешће у поступку.

По оцени Управног суда, тужени орган је приликом доношења оспорене одлуке повредио и одредбу члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, с обзиром да уопште не наводи наводе жалбе о којима је одлучио, нити исте оспореном одлуком цени, а на шта и тужилац у тужби указује. Ово јер је одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, прописано да се у образложењу другостепеног решења морају оценити сви наводи жалбе, а ако је првостепени орган у образложењу свог решења правилно оценио наводе који се у жалби износе, другостепени орган може се позвати на разлоге првостепеног решења.

Како је пресудом Окружног суда у Београду У.1020/08 од 19.09.2008.године поништена претходна одлука туженог, у истој управној ствари, због битних повреда правила поступка из члана 198. став 2. и члана 235. став 2 Закона о општем управном поступку, које повреде, према изнетом, тужени понавља и у оспореној одлуци, то Суд налази, да је погрешан закључак туженог органа из образложења оспорене одлуке да, како је првостепени орган правилно утврдио све релевантне чињенице и оценио све доказе и како повреде поступка на које указује Окружни суд у Београду својом пресудом нису од утицаја на решење у овом предмету, одлучено је као у диспозитиву. Наведено јер у конкретном случају тужени орган није поступио по налогу из пресуде Окружног суда. у Београду У.1020/08 од 19.09.2008.године, односно по члану 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), којим је, као и чланом 69. став 2. сада важећег Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), између осталог, прописано да кад суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, а према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је, при доношењу нове одлуке, везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавање усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога што је одлука суда у предметној управној ствари

заснована на утврђеном постојању повреда правила поступка од стране туженог органа, које су од утицаја на законитост оспореног решења, а које је тужени орган дужан да отклони у поновном поступку одлучивања по жалби, као и да оцени, у тужби истакнути, приговор застарелости вођења поступка за искључење тужиоца из Школе. Суд налази да због учињених битних повреда правила поступка нису испуњени услови да суд мериторно реши ову управну ствар.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка из образложења ове пресуде обавезне за тужени орган, сагласно члану 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.03.2012. године, 19 У 17427/10

Записничар,
Весна Карановић,с.р.

Председник већа - судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ДМ